

der Kvittering tilbage og opfører Beløbet i Regnskabet, og dermed er Sagen færdig. Men hvis den ikke anerkender det, saa skal der skrives til Amtet og anstilles nærmere Undersøgelse om, hvor Barnefaderen er forsørgelsesberettiget, og først naar der foreligger en Resolution i saa Henseende, kan Sagen blive endelig afgjort. — Ærede Medlemmer ville altsaa se, at det er et meget betydeligt Skriveri, der udfordres blot for en saadan enkelt Sag, og i de større Jurisdiktioner vil det absolut fuldstændig optage en Fuldmægtigs hele Arbejdstid. Det kunde man jo naturligvis komme over ved at forøge Kontorholdet noget, og jeg haaber, at den højtærede fungerende Justitsminister velvillig vil tage dette Punkt under Overvejelse i paakommende Tilfælde. — Hvad der ogsaa kan bidrage til at forøge Arbejdet i meget høj Grad, er den Omstændighed, at det efterhaanden bliver mere og mere almindeligt, at Alimentationsbidragene blive fastsatte maanedsvist, saaledes at de skulle udbetales maanedsvist, og hvis nu altsaa en Barnemoder kan komme og forlange Bidraget indkrævet 12 Gange om Aaret, er det klart, at det forøger Arbejdet for vedkommende Autoritet i en overordentlig Grad. Der kunde derfor vel nok være Grund til at bestemme, at i hvert Fald kan hun ikke forlange Bidraget for en kortere Tid end et halvt Aar, saaledes at det dog kun er 2 Gange om Aaret, at Politiet faar dette Arbejde.

Men selv om man altsaa vil gaa ind paa at lægge hele Arbejdet over paa Politiet, hvad jeg, som sagt, ikke i og for sig skal have noget imod, saa er der dog et Punkt, som jeg mener, at man ikke kan gaa ind paa, og det er Bestemmelsen i § 5 om, at Forskuddene skulle udredes af Politikasserne. Det var ikke foreslaaet i det oprindelige Forslag, men under Sagens 1ste Behandling i Folketinget i forrige Samling udkastede et Medlem — det var det ærede Medlem for Møen (Fr. Bøjsen) — den Tanke, at det vist lod sig gøre paa den Maade, og det blev vedtaget at optage det i Forslaget. Jeg kan nu ikke indse, at Politikasserne have det mindste med den Sag at bestille; det er jo en ren Forsørgelsessag, altsaa en kommunal Sag, og Politikassernes Midler skulle anvendes i ganske andre Øjemed, saa jeg kan egentlig ikke indse, hvorfor man har villet lægge dette over paa Politikasserne. Det vil ogsaa være meget vanskeligt at optage et saadant Forskud i Politikassernes Regnskaber; det vil se underligt ud, men det

bliver jo dog nødvendigt, thi ellers vil Kassebeholdningen ikke stemme med Regnskaberne. Jeg tror imidlertid, at man maatte kunne finde en anden Udvej, og jeg tænker herved paa den Fremgangsmaade, som benyttes ved Afholdelse af Delinkventomkostningerne. Her er det almindeligt, at vedkommende Amtsrepartitionsfond yder de enkelte Jurisdiktioner et Forskud, hvoraf disse Delinkventomkostninger foreløbig afholdes, og det kunde vel lade sig gøre her paa samme Maade. Selv om man nu ikke vilde sige, at det var Amtsfondene, der skulde udrede disse Forskud, saa kunde det jo være de almindelige Sognekommuner — det kunde man vel nok blive enig om. Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at mange Politikasser ere i en meget sørgelig Forfatning; Indtægterne ere i Aarenes Løb formindskede meget betydeligt, idet de Bøder, som tidligere vare tillagte Politikasserne, ved den senere Lovgivning ere gaaede over til at tilfalde andre Kasser, og det har vist sig ved statistiske Opgivelser, at der endogsaa er de Politikasser, der staa paa Minus. Selve Lovforslaget siger jo ogsaa, at hvor Politikassen ikke har Midler, kan den faa Forskud af Amtsrepartitionsfonden. Hvis man ubetinget vil holde paa, at det er Politikassene, der skulle udrede disse Forskud, mener jeg i hvert Tilfælde, at den Kommune, som endelig skal refundere Beløbet, vel ogsaa maatte svare Renter af Forskuddet, thi der er dog vel ingen Grund til at uddrage Politikasserne Renter af de Midler, der anvendes paa denne Maade. Men, som sagt, jeg mener nok, at man maatte kunne komme over det ved at yde et Forskud af en eller anden Kasse. Jeg antager ikke, at det egentlig vil medføre nogen Vanskelighed, thi jeg tror ikke, at man just har villet have, at Politikasserne skulde udrede disse Forskud, men Sagen er vel nærmest den, at man har villet søge at befri vedkommende Kommunalbestyrelse for det dermed forbundne Regnskab, og det slippe de jo for, hvad enten Forskuddet udredes af den ene eller den anden Kasse.

Endnu skal jeg kun tillade mig at henvende Opmærksomheden paa et Par Punkter i Forslaget, som jeg synes maatte være Genstand for nærmere Drøftelse. I § 5 er der en særdeles heldig Bestemmelse, nemlig den, at man kan undlade Udpantningen, naar vedkommende Politimester skønner, at vedkommende ingen Ting ejer, hvori der kan ske Udpantning. Det er en meget heldig Bestemmelse, og den vil for-